

3. *Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. К.: Наукова думка, 1970-1980.*

4. *Myers, D.G. Who is happy? / D.G. Myers [at al] // Psychological Science. 1995. Vol. 6. P. 10-19*

Тези надіслані 24 лютого 2019 р.

Важинський Сергій Едуардович

ПРЕДИКТОРИ ІНТЕРНЕТЗАЛЕЖНОСТІ МОЛОДІ

Бурхливий розвиток інформаційних технологій зумовив появу нової для нашого суспільства проблеми – залежності від Інтернету. У зв'язку з цим, вивчення психологічних особливостей особистості, що є характерними для осіб юнацького віку, залежних від Інтернету, проведення заходів, спрямованих на запобігання зростання адиктивної поведінки в майбутньому, розроблення ефективних стратегій подолання Інтернет-залежності є надзвичайно актуальним.

Теоретичний аналіз наукової літератури свідчить, що дослідження проблеми залежності від Інтернету як поведінкової адикції широко висвітлено здебільшого у зарубіжній літературі у працях таких науковців як М. Шоттон, Д. Грінфілд, Дж. Грохот, К. Янг та ін. Серед вітчизняних науковців, що присвятили свої дослідження проблемі Інтернет-залежності, можна назвати А.Є. Ворскунського, Л.В. Кулікова, Н.В. Чудова, А.В. Цветкова та ін

Зарубіжні та вітчизняні вчені акцентують увагу наукової спільноти на незадовільній регуляції вольової поведінки підлітків, юнаків, студентської молоді; на слабкій дисципліні, невмінні планувати навчальну, освітню, розвивальну діяльність; на відсутності конструктивної мотивації до професійної діяльності. Перелічені чинники є як причиною так і наслідком різноманітних внутрішньоособистісних конфліктів молоді, взагалі, і комп'ютерної та Інтернет-залежності, зокрема.

Високий рівень Інтернет-залежності студентів корелює з такими індивідуально-психологічними особливостями, як: занижена самооцінка; суб'єктивне відчуття самотності; наявність симптомокомплексу алекситимії, депресивного стану; схильність до зловживання психоактивними речовинами; зниження організаторських та комунікативних здібностей; вираженість акцентуацій характеру (переважно – гіпертимна, шизоїдна, нестійка), а також поява соціальної дезадаптації. Мікросоціальні чинники високого рівня Інтернет-залежності пов'язані з порушеннями міжособистісної взаємодії з батьками, вчителями, однолітками.

Стимулами, що провокують занурення студентів у світ віртуальних подій, є: неможливість задоволення основних потреб молодшої людини у визнанні, повазі, любові з боку близьких людей; заборона бажаного, перешкоди на шляху досягнення мети; образи, обман; невміння або небажання відповідати за свої слова, дії, вчинки у реальному житті [2]. Формування Інтернет-залежності часто супроводжується явищем депривації, під якою розуміють процес незадоволення індивідом основних життєвих потреб, обмеження, позбавлення людини чогось упродовж тривалого часу. Тобто, в людей, які довго перебувають у віртуальному світі, розвивається психосоціальна депривація, що може призвести не лише до нападів панічного страху та загальної депресії, а й до суїцидальних спроб.

Інтернет-залежність є підставою для деструктивного розвитку особистості, що виражається у віддаленні людини від близьких, втраті інтересу до живого спілкування та реальності. При цьому особливо небезпечною є комп'ютерна ігрова залежність, що зазвичай виникає в підлітковому віці. Так, особливо популярними сьогодні є онлайн-ігри, форуми, чати, сторінки в соціальних мережах. Досягаючи успіхів в онлайн-іграх, особистість підвищує власну самооцінку, відчуває свою значущість. Така залежність переважно виникає в осіб, які не можуть підвищити цю самооцінку в реальному житті, відчуваючи свою неповноцінність [1].

Актуальність проблеми описує Д.О. Ростовий, де характеризує студентське середовище як досить агресивне і конкурентне. Саме в ньому проходить основний етап соціалізації і професійного становлення особистості молодшої людини. До речі, елементом означеного процесу є кіберсоціалізація. Оскільки ІТ-технології сьогодні є провідними засобами навчання, а інформаційні ресурси, представлені в Інтернет-просторі, досить часто використовуються в освітніх цілях, молодь автоматично потрапляє в групу підвищеного ризику. Зважаючи на це, в сучасному суспільстві склалася ситуація, коли студентство стає однією з найбільш незахищених від Інтернет-залежності соціальних груп, оскільки умови навчання та соціалізації у ЗВО проходять на тлі обов'язкового використання мережі Інтернет як інструменту навчальної діяльності. Ряд об'єктивних (відсутність у вищій чітко вибудованих індивідуальних освітніх траєкторій, слабка професійна соціалізація в навчальному процесі, відсутність подальшого кар'єрного зростання тощо) та суб'єктивних (знайомство з кіберпростором до вступу у ЗВО) факторів призводять до формування у молодих людей адиктивної поведінки у віртуальному просторі.

Висновки. Отже, кіберсоціалізація може перетворитися на додаткову сферу соціалізації особистості, сприяючи її пристосуванню до життя в соціумі, або навпаки – стати альтернативною сферою прояву соціальної активності, коли

особистість обирає перебування в мережі, шкодячи при цьому відносинам у реальному житті. У цьому випадку Інтернет сприймається особистістю як безпечне середовище, в якому вона почувається вільно і невимушено, реалізує свої бажання, тоді як реальний світ – як середовище вороже.

Література

1. Алексеенко Н.Н. *Психоаналитические аспекты поведения человека в киберпространстве [Электронный ресурс] / Н.Н. Алексеенко. – Режим доступа : <http://banderus2.narod.ru/98517.html>.*

2. Войскунский А.Е. *Актуальные проблемы зависимости от Интернета [Электронный ресурс] / А. Е. Войскунский. – Режим доступа : <http://psyfactor.org/lib/addict.htm>.*

Варій Мирон Йосипович

ОСНОВНІ СКЛАДОВІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І НЕБЕЗПЕКИ

На основі результатів досліджень ми виявили, що *психологія національної безпеки* являє собою таку сукупність зовнішнього і внутрішнього психічного в соціальному просторі, в якому відбувається позитивне функціонування психіки особистості окремого громадянина та соціальних психік різних людських спільнот і в цілому народу, що сприяє їх психічному благополуччю, розвитку всіх сфер суспільства, забезпечуючи здорову соціально-психологічну атмосферу в ньому й високий рівень його соціально-психологічної стабільності, а також психічну готовність громадян до захисту свого народу і держави.

Психологія національної небезпеки відображає сукупність негативного психічного, яке спричиняє накопиченню у суспільстві негативного психоенергетичного потенціалу в індивідуальних психіках громадян і соціальних психіках різних людських спільнот, що породжує суспільну руйнівну психологію, соціально-психологічну напруженість чи соціальний психоз, на основі чого відбувається дезорганізація суспільної життєдіяльності, унеможливується розвиток суспільства та його сфер й виникають зарози для життєдіяльності нації.

Психологічна структура (система) національної безпеки і небезпеки охоплює такі складові (підсистеми):

1) *за сферами життєдіяльності*: економіко-психологічну безпеку і небезпеку, політико-психологічну безпеку і небезпеку, соціально-психологічну